

Перспективою досліджень вважаємо конструювання мережевої моделі концепту ПОЛІТИКА та визначення її ролі в структуризації інформації, активованої лексемою *politics* у свідомості англомовної спільноти.

Література

- Бистров Я. В. Фрактальна модель концептуальної метафори в англомовному біографічному наративі. *Мовні і концептуальні картини світу*. 2014. Випуск 48. С. 80–89.
- Бондаренко Е. В. Картина мира и матричное моделирование как базовый метод ее анализа. *Как нарисовать портрет птицы : методология когнитивно-коммуникативного анализа языка* : кол. монографія / под ред. И.С. Шевченко. Харьков : ХНУ имени В. Н. Каразина, 2017. 246 с.
- Веремчук Е. О. Лексико-семантическое поле SPACE / КОСМОС в английской речи : лингвокогнитивный та лингвосинергетический аспекти: дис. ... канд. филол. наук : 10.02.04. Запорожжя, 2017. 253 с.
- Гармаш О. Л. Фрактальна структурованість концептосистеми сучасної англійської мови. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. 2012. №62. С. 45–50.
- Домброван Т. И. Фрактальность как фундаментальное свойство языковой материи. *Записки з романо-германської філології*. 2013. Випуск 1 (30). С. 57–67.
- Ейгер Г. В. Феномен фракталов в филологических исследованиях. *Нова філологія*. 2017. №69. С. 50–59.
- Єнікеєва С. М. Система словотвору сучасної англійської мови: синергетичний аспект (на матеріалі новоутворень кінця XX – початку XXI століть) : автореф. дис. ... д. филол. наук. : 10.02.04. Київ : КНЛУ, 2011. 32 с.
- Єнікеєва С. М. Структурна організація англійського речення як фрактального об'єкту. *Нова філологія*. 2018. №73. С. 27–33.
- Жаботинская С. А. Имя как текст : концептуальная сеть лексического значения (анализ имени эмоции). *Когниция, коммуникация, дискурс*. 2013. № 6. С. 47–76.
- Жаботинская С. А. Концепт / домен : матричная и сетевая модели. *Культура народов Причерноморья*. 2009. № 168. Том 1. С. 254–259.
- Зайченко С. С. Фрактальное моделирование динамики функционирования концепта SPIRITUAL POWER в англоязычном художественном кинодискурсе исторического жанра. *Филологические науки. Вопросы теории и практики*. 2014. №12. Часть 3. С. 78–81.
- Мандельброт Б. Фрактальная геометрия природы. Москва : Институт компьютерных исследований, 2002. 656 с.
- Пихтовникова Л. С. Самоорганизация речевых произведений : информационно-когнитивный аспект. *Синергетика в филологических исследованиях* : монографія / под ред. проф. Пихтовниковой Л. С. Харьков : ХНУ им. В.Н. Каразина, 2015. 340 с.
- Степанов В. В. Матричная модель концепту ПОЛІТИКА (на матеріалі англомовного дискурсу). *Наукові записки. Серія: Філологічні науки*. 2019. №175. С. 634–641.
- Таценко Н. В. ЕМПАТИЯ в сучасному англомовному дискурсі : когнітивно-синергетичний вимір : дис. ... доктора филол. наук : 10.02.04. Харків, 2018. 460 с.
- Таценко Н. В. Типи вербальних аттракторів концепту ЕМПАТИЯ в сучасному англомовному дискурсі. *Нова філологія*. 2017. №70. С. 201–206.
- ABBYY Lingvo x5 : багатомовний електронний словник. Москва : ABBYY Lingvo, 2013. 1 електрон. опт. диск (CD-ROM).
- Ammer Christine. The American Heritage Dictionary of Idioms. Boston : Houghton Mifflin Company, 1997. 746 p.
- Cambridge International Dictionary of Idioms. Cambridge : Cambridge University Press, 1998. 604 p.
- Haken H. Information and self-organization: a macroscopic approach to complex systems. 2nd ed. Berlin : Springer, 2000. 222 p.
- Langacker R. W. Cognitive Grammar. A Basic Introduction. New York : Oxford University Press, 2008. 562 p.
- Langacker R. W. Foundations of Cognitive Grammar. Stanford (Ca) : Stanford University Press, 1987. Volume 1 : Theoretical Prerequisites. 516 p.
- Siefring Judith. Oxford Dictionary of Idioms. Oxford : Oxford University Press, 2004. 346 p.
- Thesaurus.com. URL: <https://www.thesaurus.com>.

(Матеріал надійшов до редакції 2.05.19. Прийнято до друку 18.03.20)

УДК 811.111'42

DOI: <https://doi.org/10.26661/2414-1135/2020-79-19>

ЦАПЕНКО Л. В.

(Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна)

l.v.tsapenko@karazin.ua

МЕХАНІЗМИ САМООРГАНІЗАЦІЇ РІВНІВ КОМПОЗИЦІЇ АНГЛОМОВНОЇ ДЕТЕКТИВНОЇ РОЗПОВІДІ

У статті подано опис протиріч кожного рівня композиції детективної розповіді та способи їхнього розв'язання. Ці способи вирішення здійснюються за допомогою змістових маркерів зв'язку, що містяться в тексті розповіді. Маркери мають різну лінгвістичну природу, але слугують єдиній цілі системного зв'язку та організації художнього тексту, зокрема зв'язку рівнів його композиції.

На формальному рівні композиції маркери слугують зв'язку окремих відносно завершених блоків інформації в розповіді (розподіл тексту на сцени); на формально-змістовому рівні авторські маркери пояснюють роль і вагу певних композиційно-мовленневих та архітектоніко-мовленневих форм у тексті; на змістовому рівні маркери допомагають сприйняти сюжет, дії, ідеї в порядку вживання КМФ і АМФ; на асоціативно-образному (концептуальному) рівні маркери сприяють цілісному сприйняттю художніх образів та концептів.

Маркери є мовним явищем, а КМФ і АМФ – мовленнєвим. Отже, композиція враховує мовно-мовленнєвий аспект самоорганізації.

Ключові слова: детективна розповідь, рівні композиції, композиційно-мовленнєва форма, архітектоніко-мовленнєва форма, маркер.

Tsapenko L. Self-organization mechanisms of compositional levels of English detective stories. The self-organization mechanism is based on the presence of constant conflicts or contradictions on each compositional level of the story and their creative solution. At the formal level, there is a contradiction between the completion of each block of information and the necessity to break that completeness in order to link the block to other units of the formal layer. Such contradictions at the formal level are settled by the fact that the blocks which should be linked are indicated by the same markers. The setting of such markers is the most free and flexible procedure. Herewith, one and the same marker can belong to different levels of the detective story composition, but then at higher levels it acquires a different functional loading apart from the function of showing the formal linkage.

At the formal-and-content level, a constant contradiction is conditioned by the initial mismatch between the addresser's and the addressee's perceptions of the world, their linguistic competence. This contradiction is also settled by the markers present in the CCF and ACF, which point at some important details necessary for the plot understanding. In this way, the role and importance of different speech units of the formal-and-content level of the composition are defined.

At the content level, the contradiction lies in the interlocutors' disagreement as to the sequence of the use of CCF and ACF. The markers help the addressee understand the plot, actions, and ideas in the order of use of these forms as well as find attributes of images and concepts. The markers in CCF and ACF are arranged in such a way that they guide the reader along the narration of the events of the story, repeating the branching of the plot and returning to the previous events. This is clearly revealed in the outline of the detective story intrigue. At the associative-and-figurative (conceptual) level the contradiction is in the opposition of the "non-living" essence of the words-signs, in discreteness of attributes and the necessity of their cohesive "living" perception. Trope markers largely serve for the integral cohesive perception of the story.

Key words: detective story, compositional levels, compositional-communicative form, architectonic-communicative form, marker.

Розмаїття типів тексту та дискурсу максимально охоплює випадки мовного вираження усіх відносно завершених смислів – цим реалізується повнота можливостей мовлення. Структура, організація та взаємний зв'язок елементів тексту й дискурсу відображається в їхній композиції.

Багатогранність поняття композиції відображено в її різних трактуваннях, у яких береться до уваги лише частина властивостей композиції [Пихтовникова 2017, с. 103–109]. Ми виходимо з найбільш конструктивної системної концепції композиції Є. Різель та Л.С. Піхтовникової [там само]. Важливим також є те, що підсистеми композиції утворюють у тексті коди смислу. Вони організуються на початкових рівнях композиції, далі переходять на більш високі рівні як цілісне означуване та сприймаються адресатом як «смысл» [Пихтовникова 2015, с. 96]. У певному сенсі композиція художнього твору є його схемою, у якій ураховано розподіл інформації в тексті на відносно завершені блоки, конвенції мовного забезпечення художнього жанру та загальноприйняті норми обсягу, тематики, способи подавання подій у відповідному жанрі. Отже, композиція художнього тексту є його узагальненою схемою, яка полегшує адресату орієнтування у (складному) творі.

Актуальність роботи полягає у соціальній значущості жанру детективу і необхідності дослідження його самоорганізації. **Метою** роботи є обґрунтування самоорганізації чотирьох рівнів композиції англomовної детективної розповіді. **Завданням** статті є виявлення протиріч композиції англomовної детективної розповіді в синергетичному аспекті та розкриття механізму функціонування композиції детективної розповіді, яка враховує мовно-мовленнєвий аспект самоорганізації.

Об'єктом дослідження є механізм самоорганізації рівнів композиції англomовної детективної розповіді. **Предметом** є специфіка композиції та синергетичних процесів у англomовній детективній розповіді.

Чотирьохрівнева композиція художнього тексту є усталеним поняттям для будь-якого типу тексту, а також має усталені відносні протиріччя на кожному зі своїх рівнів. Ці протиріччя виступають підґрунтям самоорганізації тексту. Сутність протиріч композиції описано Л. С. Піхтовниковою [Пихтовникова 2017, с. 106–107].

Із синергетичної точки зору найбільш потужним стимулом самоорганізації композиції є протиріччя, що притаманні кожному з її рівнів. Самоорганізація рівнів являє собою розв'язання цих протиріч (опозицій). На формальному рівні постійним є протиріччя між завершеністю блоку інформації у певній одиниці формального рівня та необхідністю порушити цю завершеність з метою зв'язати блок з іншими одиницями формального рівня. Зазвичай у художньому тексті протиріччя формального рівня розв'язується тим, що блоки, які необхідно зв'язати, відзначаються однаковими маркерами. Установлення маркерів – це довільна, рухома процедура, тому з синергетичної точки зору маркери претендують на роль параметрів порядку в самоорганізації мовленнєвого (текстового) повідомлення. При цьому один і той же маркер може належати різним рівням композиції, але на більш високих рівнях він навантажується іншими функціями, крім функції позначення формального зв'язку.

На формально-змістовому рівні постійне протиріччя полягає в первісній неузгодженості адресанта і адресата (в їхніх уявленнях, мовній компетентності, тезаурусах), зокрема в уявленнях про роль тієї чи тієї КМФ / АМФ. Розподіл змісту на формально-змістовому рівні композиції має зворотний бік, який створює для комунікантів протиріччя. Сутність цього протиріччя впливає з первісної неузгодженості адресанта й адресата. Адресанту необхідно надійно та однозначно реалізувати свої комунікативні цілі, донести смисл повідомлення, змусити адресата сприйняти смисл як це замислено адресантом. У свою чергу, адресат може не відповідати адресанту своїми уявленнями, тезаурусом, мовною компетентією. Це протиріччя також узгоджується за допомогою маркерів, які входять до КМФ та АМФ і позначають щось важливе для розуміння сюжету. У такий спосіб в тексті визначається роль і вага різних мовленнєвих одиниць формально-змістового рівня композиції. Інтерактивна взаємодія адресанта й адресата при визначенні ролі мовленнєвих форм для передавання смислу за своєю природою є синергетичним процесом.

На змістовому рівні протиріччя полягає в неузгодженості комунікантів у послідовності застосування КМФ і АМФ. Маркери допомагають адресату сприйняти сюжет, дії, ідеї в порядку застосування цих форм, знаходити атрибути образів і концептів. Іншими словами, маркери у складі КМФ та АМФ розташовано так, щоб вони вели читача сюжетними лініями розповіді, повторюючи собою розгалуження сюжету, повернення до попередніх подій. Особливо чітко це виявляється в детективній розповіді під час викладення її інтриги.

На асоціативно-образному (концептуальному) рівні протиріччя полягає в протилежності «неживої» сутності слів-знаків та виразів-знаків, у дискретності атрибутів та необхідності їхнього цілісного, «живого» сприйняття. Маркери у вигляді тропів сприяють цілісному сприйняттю [там само].

Вище подано загальні відомості про композицію художнього твору, її рівні й типові протиріччя на цих рівнях, що породжують синергетичні процеси. Ці процеси виявляються і в композиції детективної розповіді узагальнено, але й специфічно.

На формальному рівні композиції детективної розповіді, як правило, спостерігається досить чітке членування тексту на сцени (акти), у яких фігурують певні групи персонажів. Досить часто сцени відбуваються в різних місцях докільця. Переходи між сценами мають чіткі розподільні лінії, що є специфічним вираженням формального членування тексту детективної розповіді. Усе це відповідає родовим ознакам детективу – відносній стислості опису та сюжетності. Зрозуміло, що в різних сценах можуть фігурувати одні й ті ж персонажі, а решта – змінюється. Крім того, сцени пов'язані між собою причиново-наслідковим зв'язком. Спільні персонажі в різних сценах та мовні позначення причиново-наслідкових зв'язків виступають типовими маркерами поєднання відносно замкнених блоків інформації в розповіді. Мовно-мовленнєву реалізацію зазначених маркерів розглянемо нижче.

На формально-змістовому рівні детективна розповідь характеризується діалогами, монологіями персонажів, авторським мовленням, а також специфічними КМФ (роздум, опис, повідомлення та їх різновиди). Характерною є також імперативна модальність висловлень

персонажів. Протиріччя первісної неузгодженості адресанта (автора детективної розповіді) та адресата (читача) щодо ролі та значення окремих КМФ у тексті може вирішуватися авторськими поясненнями змісту окремих КМФ, іноді вага інформації в окремій КМФ виявляється в наступних діалогах персонажів (переважно, опозиційних).

На змістовому рівні текст детективної розповіді сприймається як ціле. На цьому рівні розглядається фабула і сюжет, але не синтез художніх образів і не втілення інтенцій автора. Щодо розвитку сюжетних ліній, то їм у детективній розповіді притаманна двоплановість (видима обманна версія злочину та невидима спочатку версія, яка виявляється істинною), а також типовий розподіл сюжету на зав'язки, ускладнення слідства, виявлення істини, пояснення та завершення.

Такий розподіл корелює з послідовністю пунктів інформаційно-синергетичної моделі детективної розповіді. Рекурентні співвідношення подій у сюжеті, тобто звертання, апеляція до попередніх подій з ціллю підтвердження або спростування версії злочину, надають розвитку сюжетній лінії в розповіді суттєво нелінійного характеру. З цієї причини є підстави для наявності «рекурентного центру, або вузла» у кожній сюжетній лінії, а детективна розповідь вважається «гостросюжетною».

Первісна неузгодженість адресанта й адресата щодо сприйняття послідовності КМФ і АМФ у детективній розповіді виражається в тому, що адресант (автор) «знає і планує» порядок надання інформації, а адресат (читач) не відразу сприймає впорядкування інформації автором. Зовні це має вигляд інтриги детективної розповіді, яка розв'язується поступово або нелінійно в кульмінації. Маркери слугують дороговказами в інтризі розповіді. Крім того, на змістовому рівні закладаються атрибути концептів та образів наступного рівня композиції.

На асоціативно-образному та/або концептуальному рівні композиції в детективній розповіді перш за все створюються головні концепти ЗЛОЧИН, ДЕТЕКТИВ, ПОТЕРПІЛИЙ, РОЗСЛІДУВАННЯ. Цей рівень також є відповідальним за створення художніх образів потерпілого (жертви), злочинця, вдалих і невдалих слідчих, свідків.

Уже відомі принципи створення художніх образів: аналогія, контраст, неповнота репрезентації, рекурентність [Байков 2003, с. 5–25]. Застосування принципу аналогії полягає в тому, що за допомогою художніх засобів мовлення порівнюються зовсім різні об'єкти, умовно ототожені. Із психолінгвістики відомо, що реципієнт сприймає образ краще, цілісніше, якщо він звертає увагу на єдине в різному, ніж тоді, коли ототожнення є тривіальним. Протилежний під час побудови образу принцип контрасту пов'язаний з пошуком розбіжностей у принципово однаковому. Принцип неповної презентації базується на «пунктирних», вказівних характеристиках майбутнього художнього образу, а решту «домальовує» сам адресат. Принцип рекурентності забезпечує закріплення ситуативно-позначального за тим, що необхідно позначити. Наприклад, характер персонажа подається не описом його атрибутів, складників, а через динамічні події, у яких персонаж себе типово виявляє.

Описані вище принципи створення художніх образів якнайкраще сприяють розв'язанню протиріч образно-асоціативного рівня композиції: слова-знаки завдяки їхньому застосуванню на позначення аналогій, контрасту, натяку та асоціацій забезпечують адресату цілісне, живе сприйняття об'єктів розповіді та створення їхніх образів. Ці стилістичні принципи застосовуються у детективній розповіді у їх різноманітних комбінаціях.

У решті проаналізованих нами розповідей головною характеристикою образу невдалого слідчого є обмеженість його мислення, надмірне прив'язування до канонів слідства; головною характеристикою образу вдалого слідчого є його незвичайна спостережливість, аналітичні здібності та готовність до уникнення канонів та шаблонів мислення.

Художні образи потерпілих у детективних розповідях мають гетерогенні характеристики, тобто вони не складають систему типів. Іноді вони мають негативні

характеристики. Узагалі ж спостерігається їх пасивна, другорядна роль у сюжеті розповіді. У частині розглянутих нами розповідей образ злочинця змальовується чорною фарбою, а в решті розповідей – для цих образів характерні навіть позитивні риси, що частково виправдовують злочинця та викликають співчуття в читача.

Отже, поданий опис композиції детективної розповіді та синергетичних процесів при її створенні спирається на головну причину самоорганізації рівнів композиції – їх внутрішні протиріччя. Розв'язання цих протиріч відбувається за рахунок уведення в текст розповіді спеціальних маркерів, які на різних рівнях композиції мають певне смислове навантаження.

Наведемо табличну схему композиції детективної розповіді з урахуванням синергетичних процесів самоорганізації:

Схема 1
Композиції детективної розповіді з урахуванням синергетичних процесів самоорганізації

Рівні композиції	Зміст рівня в детективній розповіді	Протиріччя рівня	Способи вирішення протиріччя
Формальний	Членування розповіді на сцени (акти)	Завершеність блоків інформації і необхідність їхнього зв'язку	Маркерами зв'язку виступають імена персонажів і мовні позначення причиново–наслідкових зв'язків сцен
Формально-змістовий	Уживання КМФ та АМФ для передавання змісту	Неузгодженість адресанта і адресата щодо ролі КМФ і АМФ	Маркери щодо ролі КМФ містяться в авторських поясненнях
Змістовий	Сюжетні лінії, події, характеристики	Неузгодженість адресанта й адресата щодо послідовності КМФ і АМФ	Маркери допомагають сприйняти сюжет в порядку вживання КМФ
Асоціативно-образний	Коди концептів і художніх образів	Дискретність слів-знаків, атрибутів концептів та необхідність їхнього цілісного сприйняття	Маркери у вигляді тропів допомагають цілісному сприйняттю

Здійснений лінгвосинергетичний аналіз є перспективним новим напрямком лінгвістичних досліджень детективного жанру.

Перспективною подальших студій є зіставне вивчення ідіостилів авторів детективу у композиційно-стилістичному та лінгвосинергетичному аспектах.

Література

- Байков В. Г.* Асимметрия мозга и стилистическая функция. *Лінгвістичні дослідження*. Горлівка : Горлівський педагогічний інститут іноземних мов, 2003. Вип. 3. С. 5–25.
- Пихтовникова Л. С.* Композиция речевого произведения и предпосылки ее самоорганизации. *Одеський лінгвістичний вісник. Науково-практичний журнал*. № 6. Спеціальний випуск з нагоди ювілею В. Я. Мізецької – доктора філологічних наук, професора, завідувача кафедри іноземних мов Національного університету «Одеська юридична академія», Одеса, 2015. С. 93–97.
- Пихтовникова Л. С.* Синергетика композиции речевого произведения. *Вісник Харківського Національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Іноземна філологія. Методика викладання іноземних мов»*. Випуск 86. Харків, 2017. С. 103–109.

Riesel E. Komposition als Zusammenwirken des inneren und äusseren Textaufbaus – eine linguostilistische Erscheinung. Wissenschaftliche Studien. Leipzig, 1970. S. 189–194.

(Матеріал надійшов до редакції 15.10.19. Прийнято до друку 9.12.19)

УДК 811.111'373-026.13

DOI: <https://doi.org/10.26661/2414-1135/2020-79-20>

ЧИКІЛЬ М. Ю.

(Бердянський державний педагогічний університет)

chikilmaria1504@gmail.com

ВЕРБАЛІЗАЦІЯ СЕНСОРНИХ ОЦІННИХ ЗНАЧЕНЬ У ТЕКСТІ ПОВІСТІ ПАМЕЛИ ТРЕВЕРС "МЕРІ ПОППІНС"

Стаття присвячена дослідженню проблеми вираження понятійної категорії оцінки мовними засобами у тексті повісті Памели Треверс "Мері Поппінс". Оцінка розглядається як мовна категорія, аналізується її роль у структурі значення слова. На основі проаналізованих робіт вітчизняних та зарубіжних вчених наводиться визначення оцінки, виділяються її типи. Детально досліджено вербалізацію сенсорних оцінних значень (зорових, слухових, одоративних, смакових, тактильних).

Ключові слова: категорії, оцінка, сенсорна оцінка, позитивне/негативне значення, сенсорна оцінка, зорова оцінка, слухова оцінка, одоративна оцінка, смакова оцінка, тактильна оцінка.

Chykil' M. Y. The verbalization of sensory meanings of evaluation in the text of Pamela Travers "Mary Poppins". The article deals with the problem of expressing the conceptual category of language evaluation. The significance of evaluation as a category is expressed in the fact that it is reflected in various language functions. Evaluation is the opinion of the speaker, his attitude – approval or disapproval, desires, encouragement and so on; one of the main parts of stylistic connotation. In this study the category of evaluation is interpreted as speakers' evaluative attitude to the object of evaluation. In modern linguistics the following types of evaluation are distinguished: positive – negative – neutral. In modern linguistics there are many classifications of the category of evaluation. The study is based on the classification of partially-valued words by A.Papina, which, expanding and specifying the classification of N.Arutyunova, defines emotional, aesthetic, ethical, sensory (visual and auditory), quantitative, rational, logical evaluation meanings. According to the organoleptic perception of environment sensory vocabulary is classified into visual, audial, odourative, gustatory, tactile and subgroups, whose semantic dominants also are determined. Particular attention is given to the range of representatives of each of the examined varieties. Sensory meanings of evaluation are human-centered in the natural and social spheres, contribute to its accommodation, achieving its comfort. Usually these meanings (to those who rely on physical experience) follow directly from human senses. The predicates of this group more reflect the tastes of the subject than the object evaluation. The practical value of this scientific research is that the results can be used in teaching and learning practical stylistics, linguostylistics and discoursology.

Key words: evaluation, classification, types of evaluation, sensory evaluation, expressive means of evaluation, visual evaluation, audial evaluation, odourative evaluation, gustatory evaluation, tactile evaluation.

Актуальність теми. У мові, яка відображає складний і різноманітний світ, взаємодію людини та дійсності представлено в різних аспектах, одним із яких є оцінний. Антропоцентричний підхід до вивчення мовних явищ є домінантою сучасної лінгвістики. Набуває актуальності оцінний аспект спілкування, що зумовлено важливістю оцінної діяльності в культурному й соціальному житті людини.

Аксіологія являє собою один з актуальних аспектів сучасних лінгвістичних досліджень. У науковій літературі, що з'явилася в останні десятиріччя, оцінка стала самостійним об'єктом вивчення в аспекті семантики, прагматики, теорії комунікації, когнітології. Найбільша кількість робіт присвячена вивченню її лексико-семантичного втілення. На сьогодні досить докладно вивчено і загальні проблеми лінгвістичної категорії оцінки, і семантика частковооцінних предикатів в діахронічному розвитку або на певному часовому зрізі, аналізувалися як певні види оцінки (наприклад, лексика із сенсорною / етичною / естетичною оцінкою), так і синкретичність декількох видів, наприклад, морально-естетичної оцінки.

Значний внесок у вивчення лінгвістичної категорії оцінки зробили Ю. Д. Апресян, Н. Д. Арутюнова, Т. В. Булигіна, А. Вежбицька, О. М. Вольф, В. Г. Гак, О. А. Івін,